

De wereld van Richard

Richard Rotmans woont in Zwammerdam. Tegenwoordig heeft hij een mooie plek in een woning aan de Veldweg 25-27. Zijn dagen vult hij met werk, muziek, uitstapjes en vaste rituelen. En vooral: met mensen die veel voor hem betekenen. Samen met Henk en Nelly Boer, die al dertig jaar een belangrijke rol in zijn leven spelen, vertelt Richard over zijn wereld. Een inkijkje in het leven van een man die je met zijn uitgesproken karakter en oprechte belangstelling meteen voor zich wint.

Werk en vrije tijd

Drie dagen per week is Richard te vinden bij de Kromme Spaak, waar hij fietsen repareert en banden plakt. Daarnaast werkt hij bij de houtgroep. Henk en Nelly Boer zijn onder de indruk van wat hij daar maakt. "Hij had laatst een bar gemaakt, helemaal volgeplakt met kleine stukjes hout," vertelt Nelly trots. "Die was echt heel mooi."

Vandaag is Richard bij de Kromme Spaak, Henk en Nelly zitten aan tafel en Richard loopt heen en weer door de ruimte. Er ligt een fotoboek op tafel dat Richards aandacht trekt. Terwijl Richard door het fotoboek bladert, vertelt Henk dat Richard ook vaak te vinden is in het dorp. "Hij loopt er rond of doet een boodschap, vaak met zijn stofjas nog aan. Hij kent iedereen, en groet iedereen. En als iemand niet teruggroet? Dan roept hij droog: 'Dan niet!'"

Inmiddels is zijn begeleider, Simone van Koert, ook in de ruimte. "Daarover hebben we een afspraak gemaakt," zegt ze, "want dat kan echt niet meer hè, Richard?" Ze vraagt aan Richard: "Wanneer mag je schelden?" Richard antwoordt lachend: "Alleen als ik op mijn duim sla! Anders kan ik naar mijn kamer vertrekken."

"Alleen schelden als ik op mijn duim sla! Anders kan ik naar mijn kamer vertrekken"

Routine en een vaste plek in de familie

De band tussen Richard en de familie Boer begon dertig jaar geleden bij Nelly's zus Frida en haar man Flip. Frida was onderwijzeres en Richard zat bij haar in de klas. Na het afronden van de school kwam hij vaak bij haar gezin over de vloer.

"Toen wij hem daar ontmoetten, zijn wij bezoeker geworden," vertelt Nelly. "Sindsdien komt Richard ook bij ons thuis. Dat is nooit veranderd, ook niet na het overlijden van mijn zus. Hij heeft ook nog steeds een warme band met mijn zwager Flip. Als hij bij ons is, vraagt hij meteen hoe het met iedereen gaat. En hij loopt stevast naar het toilet, daar hangt een lijst met familiefoto's. Hij ziet het meteen als er een nieuwe tussen zit."

Een andere vaste routine is het openen van de la met snoep. "Hij krijgt altijd iets lekkers mee naar huis als hij vertrekt. Zodra hij binnen is, checkt hij altijd eerst of er iets voor hem in ligt," lacht Nelly.

Henk vult aan: "Richard houdt van vaste gewoontes, structuur is belangrijk voor hem. Zondag is de vaste dag dat we hem ophalen. We gaan altijd even fietsen, soms een stukje rijden in mijn oldtimer, en hij eet altijd met ons mee. Dat vindt hij geweldig, vooral als we uit eten gaan."

Simone: "Richard koppelt alles aan een plek. Werk is werk, woning is woning. Als iemand van de woning hem hier op komt halen, klopt het voor hem niet. Ook voorbereiden helpt. Als ik zeg dat we boodschappen gaan doen, wil hij dat de dag ervoor al weten. Eerst moppert hij, maar de keer daarna zegt hij zelf: 'Wij gaan vandaag boodschappen doen.' Het feit dat ik drie dagen op deze locatie werk, geeft hem rust en vertrouwen. Hij weet wat hij aan me heeft."

Kamperen met Pinksteren

Richard, die nog door het fotoboek bladert, zegt: "Kijk, ik ga altijd kamperen. Flip komt me dan ophalen." "Dat klopt," zegt Nelly. "Al 13 jaar gaan we met Pinksteren een lang weekend

kamperen met de hele familie. Richard gaat altijd mee, net als mijn zwager Flip. We maken altijd een lange fiets-tocht en op één dag komen alle kinderen, inclusief acht kleinkinderen, voor een barbecue. Voor Richard is deze vakantie het belangrijkste moment van het jaar. En dit jaar lag hij ook nog eens zeer comfortabel in zijn tent, op een lucht-bed dat hij van de woning heeft gekregen voor zijn verjaardag."

En wat Richard het leukste vindt tijdens deze tripjes? "Eten, barbecueën en lekker fietsen," roept hij. "En als ik niet op vakantie ben, ga ik lekker tv kijken."

Muziek als rode draad

Nelly haakt hierop in: "En wat doe je dan op woensdagavond?" Richard glimlacht: "Dan ga ik repeteren met de Jostiband." Nelly vult aan dat hij drummer is en dit geweldig vindt. "Wat hij echt nooit meer zal vergeten, is toen wij 25

jaar getrouwd waren. Mijn zus had geregeld dat hij als verrassing voor ons mee mocht drummen op de liedjes van de aanwezige muzikant. Hij heeft nog jaren over dit moment gesproken en hij wilde de video van die dag elke keer opnieuw zien."

"Hij weet overigens alles van muziek, vooral uit de jaren 60 kent hij alle nummers. Hij kijkt het nieuws, kent de wereldleiders en onthoudt het ook allemaal. Maar als je een hele dag met hem bent geweest, dan moet je wel even bijkomen hoor," zegt Nelly zuchtend. "Hij blijft praten en vragen stellen over van alles, maar hij heeft zoveel humor!"

Richard loopt nog steeds heen en weer en roept: "Dat grenst aan het onwaarschijnlijke." Nelly lacht en zegt: "Dat bedoel ik, dat heeft hij ergens opgepikt. Hij maakt ons vaak aan het lachen met zijn uitspraken."

"Dit grenst aan het onwaarschijnlijke"

Een bijzonder mens

Wat maakt Richard zo bijzonder?

"Zijn betrokkenheid, zijn humor, zijn geheugen voor details, én de manier waarop hij je opneemt in zijn wereld," zegt Nelly. "Hij merkt alles op. Als ik een nieuwe bril heb, of naar de kapper ben geweest, ziet hij het meteen. Hij heeft oprechte interesse. Richard is zo'n fijn mens. Ja, hij moppert weleens, maar daar kijk ik doorheen. Hij hoort gewoon bij ons gezin."

"Ik hoop dat we dit in goede gezondheid nog jaren kunnen blijven doen," vult Henk aan. "Als hij zegt: 'Ik heb genoten', komt dat recht uit zijn hart."

